

***Szanowni Państwo, dostojni
Goście, drodzy Przyjaciele!***

Mam dzisiaj wielki zaszczyt
powitać Państwa na
diamentowych urodzinach, czyli
60-cio leciu założenia Federacji
Polek, w Vancouverze!

Dzisiejsza uroczystość ma na celu
nie tylko uczczenie osiągnięć
wielu kobiet, zrzeszonych w
Federacji Polek, Ogniwo numer 4,
na przestrzeni tych sześciu
dziesięcioleci, ale także
zainspirowania przyszłych
młodych pokoleń.

“A Story to be Celebrated”...

Dear Friends, honourable Guests!
I warmly welcome you to the
Jubilee Celebration, the 60th
Anniversary of the Polish
Canadian Women's Federation,
Branch No 4 in beautiful
Vancouver.

This event is intended to
celebrate past achievements and
to inspire future endeavors. As a
grass-roots community, we have
accomplished so much in 60
years.

Zgromadzeni w tej pięknej sali,
dzisiaj, 14 października (2018)
dwa tysiące osiemnastego roku,
pragniemy przede wszystkim
oddać hołd naszym
poprzedniczkom.

Te kobiety, Matki Polki po
przejściach wojennych,
przyjechały do nowego kraju, aby
tu, wśród obcych, zacząć życie od
nowa. To one, mając Polskę w
sercu były wierne wartościom i
tradycjom chrześcijańskim swoich
przodków.

Jedna z tych kobiet była Jadwiga
Dobrucka, która sama będąc
emigrantką z Polski doskonale
rozumiała potrzeby Polek w
nowym kraju, ich walkę o byt a

także trudności z integracją w Kanadzie. Założyła więc w 1956 roku w Toronto Federację Polek.

Zainspirowana i zachęcona przez Jadwigę Dobrucką, mała, ale zdecydowana grupa kobiet z Vancouver, postanowiła pójść w ślady istniejących już ogniw w Toronto, Ottawie i Edmonton.

Kim były te wspaniałe i odważne niewiasty, pierwsze członkinie Federacji? Przypomnijmy je imiennie: Maria Pławska, Janina Kurzyńska Cavanagh, moja niezapomniana matka Jadwiga Runcewicz, Margarita Iwańczyk i Wanda Bułhak.

Ogniwo Nr 4 Federacji Polek w Vancouver powstało dzięki tym odważnym paniom, 6go października 1958 r.

Zdradzę wam tutaj tajemnicę: miałam wtedy słodkie 22 lata i byłam zachwycona energią tych kilku kobiet, desperacyjnie powołujących do życia tak potrzebna instytucję.

W latach powojennych członkinie Federacji dostrzegły potrzebę opieki nad starzejącymi się polskimi weteranami. Jedną z ówczesnych członkiń, pani Anna Freyman, *tu zdradzę wam jeszcze jedną moją tajemnicę, to była moja teściowa, odegrała*

kluczową rolę w powstawaniu i organizowaniu Domu Seniora imienia Mikołaja Kopernika, który do dziś opiekuje się ludźmi w podeszłym wieku.

Chciałabym teraz podzielić się z Państwem naszymi teraźniejszymi osiągnięciami:

- ❖ Federacja Polek, Ogniwo nr 4 od samego początku skupiała się i czyni to po dzień dzisiejszy, na wzmacnianiu więzi nie tylko wewnątrz organizacji, ale także i na zewnątrz, we współpracy z innymi polskimi organizacjami.
- ❖ Szerzymy również polską kulturę poza polską

społecznością, współpracując ściśle z Vancouver Council of Women i biorąc rok rocznie udział w Światowym Dniu Emigrantów i Uchodźców.

❖ Wielkim osiągnięciem Federacji była pomoc przy budowie pomnika Papieża-Polaka, Jana Pawła II, stojącego, jak Państwo wiedza, na placu przed budynkiem Archidiecezji w Vancouver.

Więcej informacji na temat historii Federacji znajduje się w broszurze na Państwa stołach.

So this is our story:

Following World War II, Polish immigrants to Canada experienced many challenges, such as discrimination and hardships due to starting a new life.

At that time, Canada did not celebrate its multicultural roots and there was strong pressure to assimilate.

Inspired and encouraged by Jadwiga Dobrudzka, president of the National Polish Canadian Women's Federation located in Toronto.

A small but resolute group of Vancouver women decided to follow in the footsteps of the Toronto, Ottawa and Edmonton

branches to organize themselves, to foster Polish culture, language, and Christian values. These women recognized the power of working together, as a result, Branch no 4 was founded in 1958, I'll tell you a secret, at that time I was 22. Who were these resolute women:(Maria Pławska, Janina Kurzynska Cavanagh, Jadwiga Runcewicz, that was my mother, but I am not going to tell you that, Margarita Iwańczyk and Wanda Bułhak).

I hope, I stirred your interest and you can read more about our history in the small book on the table in front of you. Please take them home with you, as one day,

your grandchildren will ask you questions and I hope you have the answers.

What have we Accomplished?

The Polish Canadian Women's Federation Vancouver Branch has focussed on strengthening ties not only within its membership but also with other Polish organizations.

We have also been sharing our culture outside the Polish community by working closely with the Vancouver Council of Women and participating in the World Day of Migrants and Refugees.

Another of our accomplishments was helping establish a statue of Saint John Paul the Second which is now proudly displayed at the front of the new office of the Roman Catholic Archdiocese of Vancouver.

After World War Two, Federation members saw the need to care for aging Polish veterans. One of our members, Anna Freyman, I'll tell you another secret, that was my mother-in-law, who was instrumental in establishing the Kopernik Lodge which continues to care for our seniors to this day.

So what is our Hope for the Future?

Our hope is that women use the foundations we have established to make greater connections throughout the Polish and non-Polish communities and to share our rich traditions with future generations.

Just imagine what we can achieve by working together over the next 60 years.

Thank you to all who have made this celebration possible.

Z jakimi nadziejami spoglądamy w przyszłość?

Otóż, mocno wierzymy, że założona na trwałych fundamentach Federacja Polek w

Vancouver, ogniwo nr 4, będzie w przyszłości, tak jak i do teraz, umożliwiać pielęgnowanie szerokich kontaktów wewnątrz społeczności polskiej i poza nią, oraz, że będzie nadal krzewić polskie tradycje, kulturę i język w młodych pokoleniach Polek i Polaków.

❖ Wyobraźmy sobie, co możemy osiągnąć, pracując razem przez następnych 60 lat!

❖ Dziękuję bardzo wszystkim, którzy przygotowali naszą jubileuszową uroczystość.

Zakończę moja przemowę
słowami jednej z założycielek i
pionierek Federacji, pani Marii
Pławskiej: “Więc na koniec mej
oracji, WIWAT Panie z
Federacji!”

“To the next 60 years...”